

O POĀĀEASĀ• A JMENINĀ•CH 32. TĀ•DNE

ĀĀEtrtek, 09 srpen 2007

UvĀ›domujete si, Ā¼e za pouhopouhé tĀ™i nedĀ›le, za tĀ™ikrát sedm dní, jsou prázdniny za námi, dĀ›tiĀ•ky naklušou školy - nĀ›které poprvé, nĀ›které naopak naposledy... Ā¼e nás zase zaĀ•nou ve všech stran masírovat vánoce všech barev a proveniencí? Jsem mj. zvĀ›davá, odkud na mĀ› bude jukat oĀ•epiĀ•kovaný diblík Santa letos... PoĀ•sí sice ještĀ› stále "hoĀ™i" na stranĀ› jedné a pĀ™etéká na stranĀ› druhé - ale nenechme se tím ukolébat. Nabe síly (finanĀ•ní), za pár dnĀ› budete honem honem psát seznamy, co komu pod stromeĀ•ek. A vymýšlet, kde zas na to letos vzít! Roman (9. 8.) je to jméno latinského pĀ›vodu a do slova a do písmene to znamená Ā›iman - tedy obĀ•an Ā›ima, mající právo uĀ¼ívat všechny výhody z toho vyplývající. U nás nosí toto jméno pĀ™es šedesát devĀ›t tisíc muĀ› chlupĀ›. Je to jméno, které vyzaĀ™uje jakousi hrdost - snad ještĀ› z dob, kdy být Ā›imanem - bylo vĀ›cí cti. I známý RomanĀ› by se pár našlo. NapĀ™íklad Roman Šebrle - Ā•eský atlet, Roman Herzog - nĀ›mecký politik, Roman Polanski - americký reĀ¼isér polského pĀ›vodu. Ovšem nejvýznamnĀ›jší rodina, která toto jméno s hrdostí nosila - byla bojarská ruská rodina, která odvozovala svĀ›j pĀ›vod od Romana JurjeviĀ•e Zacharjina Jurjeva, jeho¼ dcera Anastazia Romanovna se provdala za cara Ivana IV. Ano a jsme doma - jedná se o ruskou carskou rodinu RomanovĀ›, která kdysi vládla jednomu z nejvĀ›tších státĀ› na svĀ›tĀ›. No a pak pĀ™išli komunisti... a zbytek znáte. VavĀ™inec (10. 8.) A jsme opĀ›t v latinĀ›. VavĀ™ín, Ā•ili bobkový list - se latinsky Ā™ekne Laurus. VavĀ™ínov byli ovĀ›nĀ•ování vítĀ›zové Ā•i lidé, kteĀ™í se nĀ›jak vyznamenali. Takovému Ā•lovĀ›ku se pak Ā™íkalo Laurentius, coĀ¼ zn lauréat, Ā•i vavĀ™ínem ovĀ›nĀ•ený. Jiná teorie tvrdí, Ā¼e jméno pochází ze slova Laurentius, Ā•ili pocházející z místa zvaného Laurento - mĀ›steĀ•ka ve starovĀ›ké Latii. NicménĀ› tento den je zasvĀ›cen Svatému VavĀ™inci ze 3. století. Tento svatý je patronem mnoha Ā™emesel, mezi jinými mĀ›Ā¼eme jmenovat knihovníky, archivĀ™e, kuchaĀ™e, pivovarníky, hostinské, pradelny, Ā¼ehlíĀ™ky, hasiĀ•e a další profese, které mají co společného s ohnĀ›m. Stal se jedním z nejpopulárnĀ›jších svĀ›tcĀ› a je mu zasvĀ›ceno mnoho kostelĀ›. Taky ten, co se o nĀ›m zpívá v písniĀ•ce "Ha ty svatý VavĀ™ineĀ•ku, stojš na pĀ›kným kopeĀ•ku, vycházejí panny z tebe, jako andĀ›lové z nebe." Zuzana (11. 8.) jméno je pĀ›vodu hebrejského "óšannah" - tedy Lilie, ovšem toto jméno v podobĀ› sšn je vyskytovala i v EgyptĀ› a znamenalo lotos, Ā™eĀ•tina je pĀ™etvoĀ¼ila na súson, odkud je jen krĀ›ek k naší sa jíĀ¼ Lilie, lotos nebo sasanka, je to prostĀ› kvĀ›tina. Patronkou dnešního svĀ›tku je svatá Zuzana, která si pro své kĀ™esĀ›anské pĀ™esvĀ›dĀ•ení odmítla vzít syna samotného císaĀ™e Diokleciána, na coĀ¼ tvrdĀ› doplatila. Na místĀ› její postaven kostel Sv. Zuzany. Zuzany, Zuzky, Zuzanky se u nás tĀ›ší velké oblíbĀ›, je jich více neĀ¼ padesát dva tisíce. Kdysi jim hodnĀ› „pomohl“ i Walda Matuška – po slavné semaforové písni O ZuzanĀ›, co je sama doma, bylo za pár let ve školkách „pĀ™ezuzankováno“. Klára (12. 8.) Má jméno z latiny, které znamená jasná (svĀ›tlá). Ta Klára, jíĀ¼ je zasvĀ›cen tento den se narodila r. v. 1194 v Assisi. PĀ›vodnĀ› to byla velmi sebevĀ›domá dívka, která pohrdla nĀ›kolika nápadníky. Sledujete, jak mají všechny svaté podobný údĀ›l? Sám Svatý František jí tehdy, kdyĀ¼ vstupovala do Ā™ádu, ustĀ™ihl podle „jeptškovského rituálu“ vlasy. Také se ví, Ā¼e si dopisovala s naší AneĀ¼kou Ā•eskou, která právĀ› pod jejím vlivem zaloĀ¼ila v Praze Na Františku Ā™ád Klarissek. Svatá Klára je patronkou pradeln, pozlacovaĀ›Ā›, vyšívaĀ•ek, sklenáĀ™Ā›, malíĀ™Ā› skla a také lidí slepých a televize. Zajímavá kombinace, coĀ¼? Modlitba ke Svaté KláĀ™e prý pomáhá horeĀ•ce i pĀ™i chorobách oĀ›í. Alena (13. 8.) má jméno, na nĀ›mĀ¼ se jazykologové neshodují - podle jednĀ›ch je to zkrácená forma aramejského jména Magdalena - tedy dívka, nebo Ā¼ena pocházející z mĀ›steĀ•ka Magdala, nebo z Ā™eckého Helena - coĀ¼ znamená svĀ›tlo, záĀ™ící, pochodeĀ›, pĀ™ípadnĀ› Ā¼enská varianta keltského jména Alan - coĀ¼ znamená svornost. NejpravdĀ›podobnĀ›ji vypadá Helena, která v novodobé Ā™eĀ•tinĀ› zní Elen, italsky Elena - coĀ¼ uĀ¼ je AlenĀ› jen kousek. HojnĀ› Alen se rodilo po válce, ale i teĀ• mĀ›Ā¼ete tu a tam nĀ›jakou malou Alenku potkat. ZvláštĀ› tady na Kudlance, tady jich máme jak psĀ›. Mezi známé Aleny mĀ›Ā¼eme poĀ•ítat Alenku, co se hihĀ›á do dlaní, kdyĀ¼ kolem jede Ā•ervená aerovka a samozĀ™ejmĀ› i Áju, co má doma Maxipsa Fíka. Alan (14. 8.) je z keltštiny a znamená soulad, nebo svornost. Tato vlastnost není pro Kelty zrovna typická. Jejich hašteĀ™ivost a nesvornost je povĀ›stná - dovedou se semknout jen pĀ™i opravdu hroživém nebezpečí - ale i tak jim to dlouho nevydrĀ¼í. Ā¼e je vám na tom nĀ›co povĀ›domé??? Není divu. Keltové prý na našem území stále v pohodĀ› Ā¼ijí - jen se jmenují jinak a mluví jiným jazykem - Ā•eským. Patronem dnešního dne byl Alan ze Solminihaku. Narodil se v r. 1593 v Beletu ve Francii. NapĀ™ed pomýšlel na vojenskou kariéru, ale nakonec dal pĀ™ednost dráze duchovní. Proslavil se tím, Ā¼e zavedl poĀ™ádek v kléru, stavĀ›l sirotĀ•ince a nemocnice. Hana (15. 8.) toĀ¼ jméno je hebrejského pĀ›vodu a znamená milostná, milosti plná, nĀ›Ā¼ná, nádheená, líbezná. Mají tedy být HaniĀ•ky na co pyšné. Ten, kdo si vezme za Ā¼enu Hanu, rozhodnĀ› neprohloupí. Toto jméno je u nás velmi oblíbené, za války bylo dokonce symbolem vzdoru, neboĀ¼ Hana se jmenovala mmanĀ¼elka presidenta Beneše. Han je u nás v souĀ•asně dobĀ› více neĀ¼ 151 tisíc. V kaĀ¼dě rodinĀ› se proto nĀ›jaká ta Hana, Hanka, HanĀ›í Ā•i HaniĀ•ka najde. Známých Han by se také pár našlo - za všechny jmenujme zpĀ›vaĀ•ky Hanu Hegerovou a Hanu Zagorovou. A co ta, po které tak teskní vodník z Jiráskovy Lucerny? PidĀ™ich